

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporvm Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quàm brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Miraculum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10421

Ad octavum, Diaz, loc. cit. cap. 29, dicit esse arbitriam pœnam, attentâ persona & excessus qualitate, tamen Boer, decif. 4. nn. 2. dicit esse pœnata depositionis, per eap. si constituerit, de accusat.

Ad Nonum respondetur negativè, Boer, tractat. de auctor. magni Conf. p. Franc. nn. 53. Nec obstat eap. significatum, de prabend. quia ibi loquitur de eadem Missa celebranda quotidie, & non de persona celebrante singulis diebus, per ea. quotidi. de consecr. bene verum est, quod semel in hebdomada potest quietere, iuxta communem consuetudinem, & per ea, qua superius diximus. §. I. ver. ad tertium. conf. 3. Nav. conf. 6. de prab. § conf. 9. nn. 8. de celebr. Miss.

MIRACULUM.

SUMMARIUM.

- 1 Quid si miraculum.
- 2 Quare requirantur ad verum miraculum
- 3 Quando debeat, vel possit publicari.
- 4 Quare siant miracula.
- 5 Quid de predicatoribus falsa miracula.
- 6 Quomodo probentur.
- 7 Quando differant inter prodigium, & virtutem.
- 8 Quomodo differant inter gratias.

AD Primum, vide D. Tho, I. qu. 105. art. 7. & Lexicon Theologicum in ver. miraculum, & Panor. inc. cum Marthe, nn. 7. de celebrat. Missar.

Ad Secundum, requiritur primum ut si aliquod arduum, & difficile, ut saturatio quinque mille horainum, cum

quinque panibus, & duobus pescibus. Ioan. cap. 6. ubi ait, *Vnde ememus panes ut manducemus hi?* & Marci 8. *Quis potest hos saturare in solitudine?* ubi arduum, & difficile demonstratur. Secundum, ut insolitum, ut listere Solem, & Lunam, Iosue 10. § 4. Reg. cap. 20. § Isa. capit. 38. ubi est magna difficultas, an constituerint omnes cœli, vide pro hac materia Sot. 4. sen. d. 48. qu. 2. art. 2. Tertium, ut præter consuetudinem, ordinem, & vires naturæ, Ioan. capit. 9. de cœco nato, ubi facit lutum, quod non solum non est illuminativum, sed obscenativum. Quartum, ut tard. D. Aug. tra. 24. in Ioan. ubi ait, quotidiana viluerunt; gl. inc. legitimus, in ver. paucitate, 93. d. Quintum, ut fiat ad bonum finem, D. Aug. lib. de util. creden. ad Honoratum cap. 16. D. Tho. loc. cit. art. 7. ad secundum, § 2. 2. ar. 1. § 2. vide Addit. Ant. Franc. in Pan. in d. ca. cum Marthe, nn. 7. h. B. patet in lang. do Ioa. cap. 5. *Vade, & amplius noli peccare, & de paralytico sive hydropico,* Luc. ca. 13. Remittuntur tibi peccata tua. Sextum, quod fiat statim, illico, protinus, repente, nam si fieret successivè, non diceretur miraculum. D. Th. loc. cit. art. 8. Beda, & Hier. super Luc. c. 4. de socru Simon. imperavit febri, & statim, & ita de Lazaro statim ita de filio viduæ statim, & alia quam plurima. Nec obstat illud Mar. ca. 8. de cœco illuminato paulatim, & successivè, quia etiam parvula temporis mora fuit sanatus.

Ad Tertium, non potest miraculum publicari, teneri, haberi, seu venerari, sine auctoritate & approbatione Romanæ Ecclesiæ, capit. 1. de relig. § vene-

7453

rat sanct. & requiritur etiam approbatio Ordinarii, Con. Trid. sess. 25. capue. de invoc. & venerat. sanct. in prim. Ratio potest esse, quia miracula possunt fieri per malos homines, & dæmones, ca. teneamus, i. qu. i. gl. in d. cap. i. in ver. miracula, D. Tho. ubi suprà. Mat. cap. 7. & cap. 24. Hier. ca. 23. Deut. ca. 13. D. Aug. lib. 10. ca. 16. decivit. Dei, & Hom. 9. in Apoca. & tract. 110. in Ioan. Alex. de Ales, 2. p. 9. 43. mem. 10. propefi. D. Tho. super c. 1. 2. Cor. lect. 3. in cant. aur. super Luc. 1. referens Athan. in vita S. Hilar. super Mat. c. 7. & ibi Chrys. super c. 8. Luc. Sanctus Max. in homil. 1. Dom. Adventus. D. Th. super c. 6. ad Eph. 3. propefi. Beda. inc. 3. 10. super illa verba, Dilexerent homines magis tenebras, quam lucem, Alcuinus ibidem, & ibi gl. interlin. D. Th. 2. 2. q. 161. art. 3. & 1. par. q. 61. art. 2. ad secundum D. Aug. lib. 8. super Gen. ad literam, Mall. malef. quest 61. art. 10. ad octavum. Syl. lib. 1. c. ult. p. 3. de strig. Comp. Theol. lib. 2. c. 1. Soto 4. Sentent. dist. 43. qu. 2. ar. 3. D. Th. in Addit. 3. p. q. 77. art. ult. & super c. 15. 1. Cor. lect. 8. quib. in locis habes, an miracula possint fieri à dæmonibus, vel à malis hominibus, vel à virtis sanctis, etiam non dum canonizatis ab Ecclesia Catholica; & cognoscuntur. Primo, ex fine; secundo, ex modo; tertio, ex tempore; quarto, ex locis. D. Hier. in Matt. 8. super illa verba, Venisti ante tempus, &c. glo. ord. super Luc. 8. & ibi Chrys. & Niceph. in histor. Eccl. lib... Innoc. inc. 1. de reliq. & venerat. Sanct. Viguer. in Inst. Theolog. tract. de virtute Dei, c. 10. & an hodie sint necessaria, vel utilia miracula, vide Greg. in hom. Ascens. Ioan. Gerlo. Can-

cel. Paris. 2. q. & sic quando succeduntia aliqua dicere. si, sint cauti Reverendissimi Ordinarii, ne miracula promulgent, nisi prius id per testes legitimos fuerit sufficienter probatum, & processus, sive aliquid hujusmodi mittatur ad summum Rom. Pontif. gl. cit. & c. venerab. de test. & ibi gl. Nav. c. 18. n. 5. notab. 5. & sic ab ipso sum. Pontif. expectetur determinatio, vide Bul. Leo. X. quæ est 15. & incipit, Supernè. ubi etiam non possunt publicari, sine Sedis Apost. licentia, & Ordinariorum approbatione.

Ad quartum, miracula sunt primò ad confirmationem sanctæ prædicatio-
nis, Marci ult. & hæc potest facere etiam homo peccator, D. Thom. Secundò, ad propagationem fidei, D. Greg. in Homil. Ascens. Tertiò, ad ostendendam sancti-
tatem alicujus virti, ut de B. Stephano
Actor. 9. dicitur, faciebat prodigia, quia plenus gratia. Quartò, ad ostendendam sanctitatem loci, ut Gen. 23. & Exod. 3. Quintò, ad conservationem fidei, & ad fovendam charitatem fidelium, quæ alioquin refrigesceret. Mat. c. 24. 1. Cor.
cap. 14. Qui prophetant hominibus, loquuntur ad adiunctionem, & exhortationem. D. Th. i. Cor. c. 12. lect. 2. & sic ad au-
gendum plebis Christianæ devotionem. Sextò, ad gloriam Dei, Actorum cap. 4.
Io. ca. 9. Psal. 123. Septimò, ad confirman-
dam veritatem sacramentum imaginum, prout in septima Synodo generali, quæ est secunda Nicæna, sub Constantino & Iren. Imperatoribus, ubi agitur de imagine Crucifixi percussa pugione e-
mittenti magnam sanguinis effusionem, ex Athanasio, & ex imaginibus SS. Col-

ma

me, & Damiani, & sic videmus diversis in locis sacris hisce nostris temporibus fieri miracula circa corporum infirmitates, & ista possunt peti a Deo. Flor. Theol. 4. Sent. tract. de Suffrag. art. 2. dif- ficult. 2. conclus. 2. D. Thom. 2. ad Thessal. c. 3. lect. 2. circa ult.

Ad quintum, prædicantes falsa miracula sunt excommunicati Papali excommunicatione, Nav. capit. vigesimo septimo, numero 113, excom. 30. licet ipse & Cajet. & Auctor Sum. Concil. Later, in si. §. ambiguum. dubitent, hanc censuram, sicut alias factas in dict. Conc. fuisse oculu receperas.

Ad sextum, vide Gemin. capitulo 1. numero 3. de confes. libro 7. Bald. in 1. solam, col. fin. Cod. de testib. Addit. Zachar. in Abb. in capitulo cum Marthæ, numero septimo, de celebrat. Miss. in litera B. & Syra. de Cath. instit. titulo vigesimo octavo, num. 19.

Ad septimum, vide D. Th. 2. Cor. c. 12. lect. 4. in ver. signa Apostolatus.

Ad octavum, miracula vera sunt propter illa quæ dicta sunt in 4. §. gratiæ verò possunt fieri magis communiter, & gratia sanitatum commemoratur se- orum, d. Mo. 226. 178. articulo 1. ad 4. & sic interdum sunt quadam mira, seu stupenda in quibusdam Ecclesiis, sive imaginibus sacris, quæ videntur miracula, & revera non sunt talia: sed potius gratiæ, vel dona, D. Thom. loc. c. lect. 2. & ex his poteris colligere, quod non sunt vera miracula, quando quis pro- gressu temporis sanaretur, vel quid mo- dicum infirmitatis, nam vera miracu- la, vel nihil, vel totum operantur, ut de-

paralyt. Io. 5. ubi D. Aug. totum homi- nem sanum fecit in Sabbatho. Deut. 31. Dei perfecta sunt opera, &c. Gen. c. 1. Vidi cuncta quæ fecerat, & erant valde bona; & insuper quod ea quæ sunt à malis ho- minibus, vel dæmonibus prædicanti- bus fallam doctrinam, non sunt verè miracula, & sic erunt illa, quæ faciet An- tichristus, & si quæ sunt, quæ circumfe- runtur à nostris pleudo prophetis recen- toribus hæreticis falsa dogmata prædi- cantibus.

Hie nota de nonnullis miraculis, sive ignotis prodigiis, signis, & portentis quæ solent apparere in aëre, ut refert Plin. lib. 2. cap. 59. nat. hist. Joseph. de bello Iudaico. Machab. lib. 2. c. 5. & 11. de aliis si- milibus phantasmatibus, & spectris, quæ interdum solent apparere noctis tempore, circa sepulchra mortuorum, an fieri possint naturaliter, vel per malig- nos spiritus; vide Ammon. in predicant. & Snellian. libro primo, Meteorol. Com. 43. & 84. cætera fusiūs vide in Doctoribus citatis.

M O N I A L E S .

S U M M A R I U M .

- 1 Monialis, quo annorum debet esse, quando uult suscipere habitum mona- chalem.
- 2 Quot annorum in professione emittenda.
- 3 Ubi, & quoties examinanda, seu explo- randa ejus voluntas.
- 4 Clausura, & septa monasterii ad quæ pertineant.
- 5 An possint habere proprium moniales.

Ss

6 Quos

